

کتاب اجازاتِ سیّد حسین کرکی اولین کتابِ اجازات شیعه

مقالات

علی صدرایی خویی

چکیده: کتاب اجازات مفتی امیر سید حسین کرکی، در سده یازدهم، نخستین کتاب مدون اجازات شیعی است. این کتاب حاوی اجازات ارزشمند و دستخط هایی از دانشمندان شیعه است. نویسنده در نوشتار حاضر با هدف نمایاندن اهمیت این مجموعه، نظری بر ویژگی های کتاب مذکور و مطالب مندرج در آن دارد. از این رو، پس از اشاره ای کوتاه به زندگی نامه سید حسین کرکی، اسامی مشایخ حدیثی را که سید حسین کرکی از آنها اجازه نقل روایت اخذ نموده، ذکر کرده و تأثیر کتاب را در دیگر اجازات شیعی بیان می دارد. در ادامه، ویژگی ها و اهمیت این مجموعه در تاریخ اجازات شیعی را برشمرده و در نهایت، به معرفی صد بخش کتاب همت می گمارد.

کلیدواژه ها: اجازات (کتاب) - معرفی، کرکی، سید حسین - شرح حال و اساتید، دانشمندان شیعه - سده یازدهم، جبل عامل - دانشمندان شیعه.

اهتمام دانشمندان به حفظ و حراست متون دینی و اهمیت این کار، آنان را واداشته تا سالیان درازی از عمر گرانبهای خود را در قرائت و تصحیح متون دینی سپری نموده و برای نقل آن شرایطی را مقرر دارند. از این رهگذر اجازه روایی پدید آمد که نقش بسزایی در دور ساختن نااهلان از حریم متون دینی داشته، و میراث علمی گرانبهایی را برای مسلمانان ایجاد نموده است.

یکی از میراث‌های ارزشمند در این عرصه، کتاب الاجازات امیر سید حسین کرکی است، که مصدر و منشأ تعداد قابل توجهی از اجازات مهم شیعی است و مرجع عمده علامه مجلسی در تنظیم بخش اجازات کتاب بحار الانوار بوده است. این نوشتار نظری بر ویژگی‌های این کتاب و مطالب مندرج در آن داشته و در چند بخش تنظیم گردیده است. امید که این اثر به صورت شایسته و علمی و با در نظر گرفتن تمامی ظرافت‌های علمی آن به جامعه علمی عرضه گردد.

کتاب الاجازات

اجازه در فرهنگ شیعی از قرون اولیه هجری شکل گرفته و تاکنون نیز این سنت همچنان در جوامع علمی شیعه جریان دارد. از این رهگذر هزاران اجازه از دانشمندان و محدثان شیعی صادر و به خط مبارك خود آنها تحریر شده است.

ولی اجازه حدیثی با همه اهمیت و رواج آن، به صورت اثری مستقل کمتر مورد توجه قرار گرفته و دلیل آن هم چند مسئله بوده است:

اول آنکه: اجازات حدیثی اغلب در آغاز و یا انتهای نسخه‌ای از کتابی حدیثی تحریر می‌شد و به عنوان اثری تابع تلقی می‌گردید.

دوم اینکه: حجم این اجازات متفاوت بوده، به طوری که برخی اجازات از چند سطر تجاوز نمی‌کند و در مقابل اجازاتی داریم که به اندازه کتاب مفصلی است که در کتابشناسیها با نام «اجازه کبیره» خوانده شده‌اند.

این دو امر موجب دشواری دسترسی به اجازات گشته، و دانشمندانی را واداشته تا برای رفع این معضل به تلاش هایی اقدام نمایند.

اولین تلاش در این زمینه، از آنِ دانشمند پر تلاش و مجتهد و محدث والامقام علامه سید حسین کرکی است. او با بیش از چند دهه تلاش اثری ماندگار در این زمینه پدید آورد و خوشبختانه این گنجینه گرانبها امروزه به دست ما رسیده است.

این نوشتار در جهت روشن نمودن اهمیت این اثر، گذری بر محتوای آن دارد.

سید حسین کرکی

امیر سید حسین بن حیدر بن قمر کرکی عاملی معروف به المفتی (متوفای ۱۰۴۱ق)، از عالمان شهیر شیعی در اواخر سده دهم و نیمه اول سده یازدهم هجری است.

او علاوه بر دیگر اشتغالات علمی به جمع آوری اجازات اهتمام ویژه‌ای داشت و حدود چهل سال از عمر خود را (از سال ۱۰۰۲ تا ۱۰۴۰ق) در سر این سودا صرف نموده و از این رهگذر اثری ارزشمند به نام کتاب الاجازات از خود به یادگار نهاده است.

پرداختن به زندگی علمی و اجتماعی سید حسین کرکی مجالی دیگر می‌طلبد آنچه در اینجا مدّ نظر است نظری بر کتاب الاجازات وی و نمایاندن اهمیت این مجموعه بی نظیر است تا زمینه انتشار آن فراهم آید.

خوشبختانه کتاب یاد شده از آسیب حوادث در طول چهار سده مصون مانده و امروزه به صورت صحیح و سالم به دست ما رسیده است. این گنج گرانبها در کتابخانه وزیری یزد به شماره ۱۷۰۸ نگهداری می‌شود و در فهرست نسخه‌های خطی آن کتابخانه (ج۳، ص۱۰۲۷-۱۰۳۳) به طور خلاصه گزارش شده است.

شجره سیادت

نوه کرکی در همین کتاب، شجره خودش را - که شجره سیادت جدش نیز می باشد - چنین مرقوم نموده است:

«حسین بن مظفر علی بن الحسین بن حیدر بن حیدر بن علی بن قمر بن موسی بن علی بن الحسن بن عبدالله بن الحسین بن محمد بن فخرالدین بن ثابت بن حازم بن جعفر بن عبد الله بن ابو محمد بن علی بن عمر الاشرف بن الامام زین العابدین علی بن الامام ابی عبد الله الحسین بن امیرالمومنین علی بن ابی طالب علیهم الصلاة و السلام».

مشایخ حدیثی

سید حسین کرکی از تعداد زیادی از مشایخ حدیثی عصر خود اجازه نقل روایت اخذ نموده و نزد آنها کتابها و متونی را قرائت نموده، که اغلب آنها را در کتاب اجازات ذکر نموده است. اسامی مشایخ روایی وی - به اجمال - چنین است:

۱. مولانا معانی تبریزی؛
۲. شیخ عبدالعالی بن علی الکرکی؛
۳. مولی ابو محمد بن عنایت‌الله مشهور به ابویزید بسطامی؛
۴. شیخ محمد بن عبد الصمد حارثی؛
۵. سید شجاع الدین محمود بن علی حسینی مازندرانی؛
۶. میرزا تاج الدین حسین صاعدی؛
۷. مولانا محمد علی بن عنایت الله تبریزی؛
۸. سید حیدر ابن علاء حسینی تبریزی؛
۹. شیخ حسام الدین بن عذاقة نجفی؛

۱۰. شیخ محمد ابن احمد اردکانی؛
۱۱. حبیب الله بن علی الطوسی؛
۱۲. شیخ نجیب الدین علی بن محمد بن مکی بن عیسی ابن الحسن بن عیسی العاملی؛
۱۳. امیر أبوالولی ابن شاه محمود الانجو الحسینی الشیرازی؛
۱۴. ضیاء الدین محمد بن محمود القاشانی؛
۱۵. شیخ نورالدین محمد بن حبیب الله؛
۱۶. شیخ عبدالعلی بن أحمد بن کلیب النجفی؛
۱۷. القاضی صفی الدین محمد بن علی الدراری؛
۱۸. محمد بن علیة الجنانی؛
۱۹. محمد الطالقانی؛
۲۰. شیخ عبد الله بن قندیل شیخ الاسلام؛
۲۱. سید شجاع الدین محمود بن علی حسینی مازندرانی؛
۲۲. مولی ابی الحسن مولانا احمد قایینی؛
۲۳. میر داماد.

کتاب اجازات

این مجموعه اجازات را، سید حسین مفتی کرکی در بیش از چهل سال جمع آوری و تحریر نموده است. اغلب مطالب این کتاب به خط وی بوده، و پس از وی نوه‌اش (سید حسین بن مظفر علی بن حسین کرکی)، بخش‌های آخر کتاب را در تکمله کار جدش، تحریر و به کتاب ملحق نموده است. علاوه بر آن دستخط هایی از دیگر بزرگان در آن دیده می‌شود. بزرگانی که دستخط هایی در این کتاب نوشته‌اند، در معرفی تفصیلی کتاب، اسامی آنها ذکر خواهد شد.

تاثیر این کتاب در اجازات شیعی

این مجموعه پس از تألیف مورد استفاده بزرگان قرار گرفته، که سه مورد مهم آن ذکر می‌گردد:

۱. دانشمندی به نام احمد بن حسین اصفهانی در سال ۱۰۴۸ق، گزیده‌ای از آن فراهم نموده که نسخه آن به ش ۱۶۷۳ در کتابخانه مجلس شورای اسلامی نگهداری می‌شود. (فهرست مجلس ج۴، ص ۴۰۰).

۲. دانشمندی لبنانی به نام ابراهیم بن محمد حرفوشی کرکی عاملی گزیده‌ای از این کتاب به خامه خویش در سال ۱۰۷۰ق تحریر نموده، که نسخه آن نیز در کتابخانه مجلس به ش ۸۹۷۵، نگهداری می‌شود و دوست گرامی جناب آقای سید محمد حسین حکیم مرا از وجود این نسخه آگاه ساختند. (فهرست مجلس ج۲۹، ص ۵۲۲).

۳. علامه ملا محمد باقر مجلسی (م ۱۱۱۰ق)، در قسم اجازات کتابش بحار الانوار، اغلب اجازات و فواید، این کتاب را درج نموده، و بخش زیادی از اجازات بحار الانوار را مندرجات همین کتاب تشکیل می‌دهد. گویا علامه به نسخه اصل کتاب دسترسی نداشته و منقولات وی از طریق، نسخه حرفوشی بوده است.

ویژگی‌ها

با توضیحاتی که قبلا ذکر گردید اهمیت این مجموعه در تاریخ اجازات شیعی مشخص می‌شود. از ویژگی‌های بارز این کتاب می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- دربرداشتن دستخطِ تعدادی از بزرگان؛
- دارا بودن اجازات مهم از دانشمندان شیعه؛
- داشتن اطلاعات مهم در شرح حال سید عزالدین حسین کرکی عاملی (مؤلف اثر)؛
- این اثر سند و سابقه مهم و کهنی برای اجازات شیعی محسوب می‌گردد؛
- دربرداشتن اطلاعات دست اول و منحصر درباره شیخ بهائی؛
- یکی از منابع منتشرنشده کتاب بحار الانوار علامه مجلسی است.

نسخه اصل

نسخه اصل کتاب الاجازات کرکی، در کتابخانه وزیری یزد

به شماره ۱۷۰۸ نگهداری، و در فهرست نسخه‌های خطی آن کتابخانه (ج ۳، ص ۱۰۲۷-۱۰۳۳) اجمالاً معرفی شده است. اغلب مطالب این نسخه را مؤلف (امیر سید حسین کرکی) تحریر نموده و در لابلای آن اجازاتی به خط اساتید و فرزندان مؤلف تحریر گردیده است. این نسخه دارای ۱۸۳ برگ است.

مندرجات کتاب الاجازات

در اینجا عنوان اجازات و مطالب مندرج در این اثر ارزشمند معرفی می‌گردد. این اثر شامل این اجازات و مطالب و فوائد است:

۱. خطبه کتاب (۱ر-۳ر)

دیباچه‌ای که مؤلف برکتاب خود نوشته ولی ناتمام گزارده است. قبل از این دیباچه مطالب متفرقه‌ای تحریر شده است.

آغاز: الحمد لله الذی جعل العلماء لظلماء الجهالة بدروا واهلة واطلع علی قلوبهم المنیرة من سماء الرسالة حججاً وادلة.

۲. اجازه پدر شیخ بهائی به دو فرزندش (۳پ-۱۳پ)

رسم مشایخ در اعطای اجازات به شاگردان، بر این بوده، که بر اساس اجازه اساتید خود، به آنها اجازه می‌دادند. آنها بدین منظور، بر فراز اجازه استاد خود چند سطری اضافه نموده، و پس از آن متن اجازه استادشان را بی کم وکاست درج می‌نمودند.

چند نمونه از این نوع اجازه در کتاب حاضر وجود دارد که یکی از آنها اجازه کبیره شهید ثانی به پدر شیخ بهائی است که در اول این کتاب قرار گرفته است. این اجازه را پدر شیخ بهایی با افزودن سطوری در اول آن به دو فرزندش (شیخ بهائی و عبد الصمد) اجازه داده و پس آن شیخ بهائی با نوشتن چند سطر به مؤلف (سید حسین کرکی) اجازه داده است.

در آغاز این مجموعه، سید حسین کرکی، در اول صفحه، نوشته پدر شیخ بهائی را تحریر، و ادامه صفحه را سفید گزارده و از صفحه دوم اجازه شهید ثانی را تحریر نموده است.

پس از آن شیخ بهائی، ذیل اجازه پدرش (در همان محلی که بدین منظور سفید گزارده شده بود) برای مؤلف (سید حسین کرکی) به خط خود اجازه نوشته است.

بنابر این در اول این کتاب، اجازه کوتاهِ پدر شیخ بهائی به دو فرزندش، و بعد از آن اجازه کوتاه شیخ بهائی به مؤلف، و پس از آن اجازه کبیره شهید ثانی به پدر شیخ بهائی آمده است.

در اول این کتاب، سید حسین کرکی اجازه کوتاه پدر شیخ بهائی به دو فرزندش (شیخ بهائی و عبد الصمد) را تحریر نموده است. این اجازه را پدر شیخ بهائی در روز سه شنبه ۲ رجب ۹۷۱ق در مشهد رضوی، نوشته، و در آن اجازه کبیره شهید ثانی را به آنها اجازه داده است.

۳. اجازه شیخ بهائی به سید حسین کرکی (۳پ-۱۳پ)

اجازه کوتاهی که شیخ بهائی، در ذیل اجازه پدرش برای سید حسین کرکی به خط خود در سال ۱۰۰۲ق، نگاشته، که متن آن چنین است:

«هو. أما بعد الحمد والصلاة فقد استخرت الله سبحانه و أجزتُ لسیدنا الأجل الأفضل صاحب الحسب الفاخر والنسب الطاهر والتحقیق الفائق والتدقیق الرائق، جامع محامد الخصال ومحاسن الخلال، المتخلی عن ربقة التقلید والمتحلی بحلیة الاستدلال، شرفا للسیادة والإفادة والنقابة والإفاضة، حسینا أدام الله تعالی إفضاله وکثر فی علماء الإمامیة أمثاله، جمیع ما انطوت علیه هذه الإجازة التی أجازها شیخنا الأعظم زین المجتهدین - قدس الله تربته - لوالدی وأستادی - رفع الله رتبته - حسبما أجازنیها هو. والمکتوب فی صدر هذه الصفحة بخط سیدنا المشار الیه هو صورة خطه الشریف عطر الله مرقده.

وکتب هذه الأحرف الفقیر الی الله سبحانه محمد

المشتهر ببهاء الدین العاملی - کان الله له - فی سنة ۱۰۰۲». **(تصویرش ۱)**

این اجازه را علامه مجلسی در بحار (ج ۱۰۸/ ۱۸۹ و ج ۱۰۹/ ۱۵۱) به نقل از همین مجموعه با عنوان «اجازه شیخ بهایي به شرف‌الدین حسین» نقل کرده است.

٤. اجازه کبیره شهید ثانی به پدر شیخ بهائی (٤ر-١٣پ)

اجازه مفصلی که شهید ثانی (م ۹۶۵ق) برای شیخ حسین بن عبد الصمد (پدر شیخ بهایي) در شب پنج شنبه ۳ جمادی الآخره ۹۴۱ق، نوشته است.

این اجازه را علامه مجلسی در بحار: ۱۰۸/ ۱۴۶-۱۷۱، نقل نموده است.

آغاز: بسم الله الرحمن الرحیم، الحمد لله الذی أوضح للأنام سبل الإکرام، وجعل الروایة ذریعة إلی درك الأحکام.

به خط مؤلف (حسین بن حیدر حسینی کرکی) در روز سه شنبه ۴ شوال ۱۰۰۰ق، که از روی خط شهید ثانی، استنساخ نموده است. **(تصویرش ۲)**

٥. اجازات علوی به شمس الدین موسوی (١٤ر-١٤پ)

چهار اجازه وگواهی قرائتی که محمد بن حسن بن محمد بن ابی الرضا علوی برای شمس الدین محمد بن جمال الدین احمد بن ابی المعالی موسوی، بدین ترتیب:

الف) گواهی قرائت و اجازه روایت کتاب تفسیر غریب القرآن المجید تألیف ابی بکر محمد بن عزیز در صفر ۷۳۰؛

ب) گواهی قرائت و اجازه روایت کتاب اسرار العربیة عبد الرحمن بن محمد بن ابی سعید انباری در شعبان همان سال؛

ج) گواهی قرائت و اجازه روایت نهج البلاغه در صفر همان سال؛

د) گواهی قرائت و اجازه روایت مقامات حریری در اواخر صفر همان سال.

اصل این اجازات به خط مجیز در آخر کتاب المسائل فی النحو مجیز، در دانشگاه تهران: به شماره ۶۲۴۸، موجود است. (فهرست دانشگاه تهران: ۱۶/ ۲۲۶).

این اجازات را علامه مجلسی در بحار: ۱۰۷/ ۱۵۲-۱۷۱، نقل کرده است.

٦. اجازه ابن معیّه علوی (١٥پ)

اجازه‌ای که محمد بن قاسم بن حسین بن معیه حسینی برای همان شمس الدین (مجاز سابق) در ۷۶۸ق نگاشته است. (بحار: ۱۰۷/ ۱۷۳).

آغاز: یقول العبد الفقیر إلی رحمة الله الغنی محمد بن القاسم بن الحسین بن معیة الحسینی تجاوز الله عن سیئاته وحشره یوم بعثه مع أئمته وساداته.

٧. اجازه عماد الدین (١٥پ-١٦ر)

اجازه محمود بن محمد لاهیجانی برای عماد الدین علی بن سید هاشم، در روز پنج شنبه ۲۳ صفر ۹۹۴ق. (بحار: ۱۰۸/ ۱۷۴-۱۷۸).

آغاز: الحمد لله الذی هدانا الصراط المستقیم، وبعث لنا محمدا صلی الله علیه وآله للإرشاد والتعلیم.

به خط حاجی محمود طبسی در ۱۰۰۲ق، که از روی خط مجیز نوشته است. **(تصویرش ۳)**

٨. اجازه بنی زهره (١٦ر-٢٣ر)

۱. اجازه کبیره علامه حلی برای بنی زهره، به خط سید حسین کرکی در ۱۶ ربیع الاول ۱۰۰۲ق. (بحار: ۱۰۷/ ۶۰-۱۳۷).

آغاز: أما بعد حمدا لله علی تواتر نعمائه وتظافر آلائه والصلاة والسلام علی أشرف أنبیائه وسید رسله وامنائه.

٩. اجازه شهید اول به ابن نجده (٢٣پ-٢٦ر)

اجازه شهید اول برای شمس الدین ابی جعفر محمد بن تاج الدین بن محمد ·عبد العلی بن نجده در ۱۰ رمضان ۷۷۰ق. (بحار: ۱۰۷/ ۱۹۳-۲۰۱).

مقالات

آغاز: الحمد لله الذي مصير كلّ شيء إليه، والمعوّل في كلّ مهمّ عليه.

۱۰. اجازه نیلی به ابن فهد حلی (۲۶پ)

اجازه علی بن محمد بن عبدالحمید نیلی برای جمال الدین احمد بن محمد بن فهد حلی در ۷۹۱ق. (بحار: ۲۱۵/۱۰۷).

آغاز: الحمدلله رب العالمين، وصلى الله على سيدنا محمّد النبي وآله الطاهرين وسلّم كثيرا، وبعد فقد استخرت الله وأجزت للشيخ الأجلّ الأوحد العالم العامل الفاضل الكامل الورع المحقّق.

۱۱. اجازه شمس الائمه کرمانی به شهید اول (۲۶پ)

اجازه شمس الائمه محمد بن یوسف بن علی بن محمد بن سعید بن محمد قرشی شافعی کرمانی برای شهید اول در اوائل جمادی الاولی ۷۵۸ق، برای روایت سه کتاب زین الدین احمد بن عمادالدین عبد الغفار ایجی به نامهای: المواقف السلطانیه، الفوائد الغیاثیة و شرح مختصر المنتهی. (بحار: ۱۸۳/۱۰۷).

آغاز: بسم الله، والحمد لله، والصلاة على رسوله محمد وآله، وبعد فقد استجاز المولى الأعظم الأعلم إمام الأئمة صاحب الفضلين مجمع المناقب والكمالات الفاخرة.

۱۲. اجازه شیخ علی کرکی به صفی الدین عیسی (۲۶پ-۳۰پ)

اجازه علی بن عبدالعالی کرکی برای عیسی بن عبدالرحمن بن محمد علی ساوی در اصفهان رمضان ۹۳۷ق، کاتب سید حسین کرکی در ۲۰ ربیع الاول ۱۰۰۲. (بحار: ۱۰۸/۶۹-۸۱).

آغاز: كان القاضي صفي الحقّ والدين عيسى الذي كان صدرا في أيام بعض سلاطين المخالفين، لم أزل أسمع مدايحه من أعيان السادات وغيرهم.

۱۳. اجازه به شمس الدین محمد (۳۱ر-۳۵پ)

اجازه به شمس الدین محمد بن جمال الدین احمد بن ابی المعالی بن جعفر از دانشمندی ناشناخته، مجیز گویا محمد بن حسن بن محمد بن ابی الرضا علوی است؛ بحار: ۱۰۷/۱۵۲-۱۷۱.

آغاز: بسم الله الرحمن الرحيم استخرت الله تعالى وأجزت للسيد الكبير المعظم العالم الفاضل الفقيه الحامل لكتاب الله شرف العترة الطاهرة.

۱۴. اجازه بسطامی به حسین کرکی (۳۷ر-۳۸ر)

اجازه ابی محمد بن عنایت الله مشهور به بایزید بسطامی به خط خودش برای سید حسین بن حیدر کرکی در اواسط محرم ۱۰۰۴ق. (بحار: ۱۰۹/۱۶۷-۱۶۸).

آغاز: الحمد لله الذى أسلكنا سبيل الهدى، ووفّقنا للميز بين طريق الصواب والخطا. **(تصویر ش ۴)**

۱۵. اسناد ادعیة السر (۳۸/۲پ)

اسناد ادعیة السر من خط السید نظام الدین احمد الشیرازی.

۱۶. اجازه نورالدین محمد به مؤلف (۳۹ر)

یادداشتی از مؤلف (سید حسین کرکی) در دو سطر که در آن عنوان نموده از شیخ نورالدین محمد بن حبیب‌الله شفاهاً اجازه نقل روایت دارد.

کرکی متذکر شده که شیخ نورالدین از سید مهدی و او از پدرش سید محسن رضوی مشهدی و او از ابن ابی جمهور احسایی نقل روایت می‌کند.

۱۷. طرق روایی ابن ابی جمهور احسایی (۳۹ر-۴۰پ)

کرکی در این بخش، فصل اول از مقدمه کتاب عوالی اللآلی ابن ابی جمهور (شامل هفت طریق روایی ابن ابی جمهور احسایی) را تحریر نموده است.

۱۸. اجازه کرکی به شیخ حسین حر (۴۱ر-۴۱پ)

اجازه شیخ علی بن عبدالعالی کرکی برای شیخ حسین بن محمد حر بن محمد بن مکی در دمشق ۱۶ رمضان ۹۰۳ق، به

خط ابوعبدالله حسین بن حیدر حسینی کرکی، بی تا. (بحار: ۵۷-۵۴/۱۰۸).

۱۹. اجازه کرکی به میسی (۴۲ر-۴۴پ)

اجازه همو برای شیخ علی بن عبد العالی میسی در بغداد اول جمادی الثانی ۹۳۴ق، به همان خط کرکی بدون نام و تاریخ. (بحار: ۴۰/۱۰۸).

۲۰. اجازه ابراهیم میسی به فرزندش عبدالکریم (۴۵ر)

اجازه ابراهیم بن علی بن عبدالعالی میسی برای فرزندش مولی عبدالکریم میسی در اوایل رمضان ۹۷۵ق. در زیر این اجازه مؤلف (سید حسین کرکی) نوشته که مجیز (شیخ عبد الکریم) این اجازه را به فرزندش (شیخ لطف الله میسی) داده و شیخ لطف الله نیز به من اجازه داده است. (بحار: ۱۸۰/۱۰۸).

۲۱. اجازه حبیب الله کاشی به سید حسین کرکی (۴۵ر)

اجازه قاضی حبیب الله بن علی طوسی کاشانی در کاشان در جمادی الآخره ۱۰۱۱ق به مؤلف (سید حسین کرکی) این مطلب را خود کرکی نوشته ولی متن اجازه را درج نکرده است. کرکی متذکر می‌شود که در کاشان خدمت وی رسیده و نزد وی بخشی از کتاب شوارق و قسمتی از روض الجنان را خوانده است. گویا اجازه بعدی که مجیز آن را به جلال الدین بن تاج الدین بعد از قرائت کتاب التبیان فی علم المعانی و البیان نگاشته، همین اجازه باشد و جلال الدین لقب مؤلف (سید حسین کرکی) و تاج الدین لقب پدر وی باشد.

۲۲. اجازه جلال الدین (۴۵پ)

اجازه دانشمندی به جلال الدین بن تاج الدین که بعد از قرائت کتاب التبیان فی علم المعانی و البیان به وی داده، و در زیر آن تملك مؤلف (سید حسین کرکی) دیده می‌شود.

گویا مجیز قاضی حبیب الله و مجاز مؤلف (سید حسین کرکی) باشد چنان‌که در شماره قبلی ذکر شد.

۲۳. اجازه شیخ بهائی به مؤلف (۴۵پ)

یادداشتی از مؤلف (سید حسین کرکی) مبنی بر اینکه شیخ بهایي اجازه روایت کتاب من لا یحضره الفقیه و عیون اخبار الرضا علیه‌السلام را به وی (کتاب اولی را در کاظمین در روز شنبه ۱۵ جمادی الاولی ۱۰۰۳ق و کتاب دومی را در زیر قبه کاظمین در شب جمعه ۷ جمادی الآخره ۱۰۰۳ق) داده است.

مؤلف در زیر یادداشت سابق خود عنوان نموده که مولی معانی تبریزی در غره رجب ۱۰۰۳ق در نزد ضریح سید الشهداء علیه‌السلام اجازه عام برای وی نوشته و خود تبریزی از شیخ عبد العالی و پدر شیخ بهایي نقل روایت می‌کند. در زیر یادداشت وی، مجیز (معانی تبریزی) یادداشت کوتاهی نوشته و در ضمن آن اعلام نموده که علاوه بر دو شیخ مذکور از مشایخ مصر و عراق و شام اجازه نقل روایت دارد و از همه به مؤلف (سید حسین کرکی) اجازه داده است.

۲۴. روایات خوانده شده بر شیخ بهائی (۴۶ر-۴۸پ)

چند روایتی که شیخ بهایي بر مؤلف خوانده و او یادداشت نموده بدین ترتیب:

- حدیث وضوء النبی صلی‌الله‌علیه‌وآله که در بغداد در ساحل دجله بعد از ظهر پنج شنبه ۱۴ جمادی الاولی ۱۰۰۳ق برای مؤلف خوانده و او به خط خودش تحریر نموده است.

- حدیث قدسی «انا الله لا اله الا انا من اقرّ بالتوحید...» که در تحت قبه امام عسکری علیه‌السلام در سامراء در شب جمعه ۲۹ جمادی الاولی ۱۰۰۳ق خوانده و کرکی نوشته است.

- حدیثی از امام کاظم علیه‌السلام که در بغداد روبروی قبر آن حضرت در شب جمعه ۱۷ جمادی الآخره ۱۰۰۳ق برای وی خوانده و کرکی نوشته است. در آخر آن نیز سه بیت به عربی از شیخ بهایي در مدح امام کاظم علیه‌السلام نوشته است.

۲۵. فضائل امام حسین علیه‌السلام به روایت بیزوی (۴۹ر)

چند روایت درباره امام حسین علیه‌السلام وفضل زیارت آن حضرت که سید حیدر بیزوی بر مؤلف در روز یك شنبه ۷ رجب ۱۰۰۳ق درکربلا خوانده و او یادداشت کرده است.

۲۶. خطب اجازات (۴۹پ)

مسوده چند خطبه کوتاه و یك خطبه نسبتا مفصل از مؤلف که به منزله خطبه کتاب اجازات خود نگاشته است.

۲۷. چند حدیث به روایتِ شیخ بهائی (۵۰ر-۵۲پ)

چند حدیثی که شیخ بهایی درکاظمین وکربلا و نجف اشرف در سال ۱۰۰۳ق برای مؤلف خوانده و وی نوشته است.

۲۸. روایتِ امیر ابو الولی انجو در بارگاه حضرت معصومه علیهاالسلام (۵۲پ)

روایتی که امیرابو الولی بن شاه محمود انجو حسنی شیرازی در روز دوشنبه ۳ جمادی الاولی ۱۰۰۵ق درروبروی ضریح حضرت معصومه علیهاالسلام درقم برمؤلف خوانده و وی یادداشت نموده و در پایان اجازه عامی برای وی داده است. نص عبارت کرکی این است:

«حدّثني السيّد السند العلاّمة، صدر أفاضل العلماء الأمير أبو الولي بن شاه محمود الانجو الحسيني الشيرازي (أدام الله تعالى أيّامه، وأبقاه) إلى ظهور صاحب الأمر - صلوات الله عليه، صباح يوم الاثنين ثالث شهر جمادى الاولى سنة ألف وخمس، تجاه ضريح المعصومة - صلوات الله عليها وعلى آبائها الطاهرين - في بلدة قم، عن السيّد السند الجليل الأمير صفي الدين محمد ابن السيد العلاّمة السيد جمال الدين الأسترابادي، صاحب شرح تهذيب الاصول عن قطب المحقّقين وقدوة المدقّقين، خاتم المجتهدين الشيخ على بن عبدالعالى الكركي - قدس الله روحه - بإسناده المذكور في صورة الإجازات عن رسول الله - صلى الله عليه وآله - أنه قال: مثل أهل بيتي مثل سفينة نوح من ركبها نجى ومن تخلّف عنها زج في النار. وأجازني رواية هذا الحديث وغيره من أُصول الأصحاب سيما الأربعة بل وجميع مروياته ومجازاته من ساير العلوم. وحدّثني أيضا بحديث الاستغفار ثلاثاً عقيب صلاة الصبح وأجازني أيضا في التاريخ المذكور في الروضة المذكورة رواية جميع كتبٍ أصحابنا ورواياتهم، سيما الأصول الأربعة إجازةً لفظاً صريحاً لا كناية، وكتب الفقير إلى الله الغنى الحسين ابن حيدر الحسيني الكركي عُفي عنه.

وحدّثني بكاشان يوم الثلثا عاشر جمادى الأولى سنة ألف وخمسٍ المولى الجليل النبيل ضياء الملة والدين محمّد بن محمود القاشاني إجازةً لفضاً بجميع كتاب تهذيب الأحكام عن المولى الفاضل المتهجّد الورع التقي البدل المولى أحمد الاردبيلي عن السيّد السند السيّد علي بن الصائغ العاملي - قدس الله ارواحهم - عن الشهيد الثاني - نورالله ضريحه.

وحدثني أيضاً إجازة المولى المحقّق الفقيه النبيه مولانا شاه مرتضى القاشاني في التاريخ المذكور بأحاديث أصحابنا خصوصاً الأربعين المنسوب إلى الشهيد عن مولانا فتح الله القاشاني، عن الحافظ الزواري، عن الشيخ المحقّق الشيخ علي بن عبدالعالي الكركي وعنه عن المولى ضياء الدين محمّد المذكور التهذيب بالطريق المذكور. وكتب الحسين بن حيدر الحسيني». (بحار: ۱۰۹/۱۶۸-۱۶۹).

۲۹. اجازه شفاهی ضیاء الدین کاشی به مؤلف (۵۲پ)

یادداشتی از مؤلف مبنی براینکه مولی ضیاء الدین محمد بن محمود کاشانی درکاشان در ۱۰ جمادی الاولی سال ۱۰۰۵ق اجازه‌ای لفظا به وی برای روایت کتاب تهذیب الاحکام شیخ طوسی داده و خود او از ملا احمد اردبیلی و او از سید علی بن صایغ عاملی آن را نقل می‌کند.

۳۰. اجازه شفاهی مولی شاه مرتضی کاشی به مؤلف (۵۲پ)
یادداشتی از مؤلف مبنی بر اینکه مولی شاه مرتضی کاشانی درهمان تاریخ قبل درکاشان به وی اجازه عام خصوصا برای روایت اربعین حدیثا منسوب به شهید داده است. و خود او از ملا فتح الله کاشانی و او از حافظ زواره‌ای و او از شیخ علی بن عبد العالی روایت می‌کند.

۳۱. ایضا خطب اجازات (۵۳ر-٦١ر)
چند مسوده خطبه اجازه به خط مؤلف.

۳۲. سند قرائت قرآن ابن جزری ص (٦١پ)
سند قرائت قرآن کریم که محمد بن جزری در اول اربعینش ذکرنموده است. (بحار: ۲۲۱/۱۰۷).

۳۳. اجازه شیخ هلال جزائری (٦١پ-٦٣پ)
اجازه شیخ علی بن هلال جزائری برای شیخ علی بن عبدالعالی کرکی در روز سه شنبه ۱۵ رمضان ۹۰۹ق؛ که سید حسین کرکی از روی خط مجیز نقل نموده است. (بحار: ۱۰۸/ ۲۸-۳۴).

۳٤. اجازه ابن خاتون عاملی (٦٣پ-٦٥پ)
اجازه شیخ محمد بن محمد بن خاتون عاملی برای همو در ۱۱ ذیحجه ۹۰۰ق؛ که در آن چهار اجازه را که از مشایخ خود دریافت نموده، اجازه داده و متن آنها را درج نموده است، که عبارتند از:

الف) اجازه علامه حلی به سید مهنا که مجیز (ابن خاتون عاملی) خود آن را از شیخ جمال الدین بن حاج علی و او از شیخ زین الدین بن حسام و او از سید حسن بن نجم الدین و او از شیخ فخرالدین فرزند علامه حلی و همچنین از سید عمید الدین و آنها هر دو از علامه حلی دریافت نموده‌اند.
ب) اجازه دوم علامه حلی به سید مهنا؛
ج) اجازه فخر المحققین فرزند علامه حلی به سید مهنا؛
د) اجازه ابن فهد حلی به شمس الدین حولانی.

مؤلف (کرکی) نام مجیز را در عنوان اجازه «محمد بن محمد بن خاتون» ولی در مقدمه اجازه و در آخر آن «محمد بن علی بن محمد بن خاتون» ذکر کرده است. (بحار: ۱۰۸/ ۲۰-۲۷).

آغاز: بسمله. الحمد لله الذی جعل شریعة الإسلام سببا للسعادة الأبدیة، والخلاص من الشقاوة السرمدیة.

۳۵. اجازه شهید اول به ابن خازن (٦٥پ-٦٧پ)
اجازه شهید اول برای زین الدین ابو الحسن علی بن ابی محمد حسن بن شمس الدین محمد خازن در ظهر روز چهار شنبه ۱۲ ماه رمضان ۷۸۴ در دمشق؛ که مؤلف آن را از خط علی بن عبد العالی نقل نموده است. (بحار: ۱۰۷/ ۱۸۶-۱۹۲).

آغاز: بسمله. اللهم إنّا نحمدك والحمد من نعمك، ونشكرك والشكر من قَسْمك.

۳٦. اجازه قطیفی به خلیفه شاه محمود (٦٧پ-٦٩ر)
اجازه شیخ ابراهیم بن سلیمان قطیفی برای شاه محمود خلیفه. (بحار: ۱۰۸/ ۸۵-۸۸).

آغاز: الحمد لله رب العالمین وصلاته وسلامه علی عباده المصطفین، خصوصا صفوة الکونین، وإنسان فص عین الانسان.

۳۷. اجازة ابن خاتون به همدانی (٦٩ر-۷۰پ)
اجازه محمد بن احمد بن نعمة الله بن خاتون عاملی برای ظهیر الدین ابراهیم بن حسن حسنی همدانی در روز جمعه ۱۴ محرم ۱۰۰۸ق در مکه؛ مؤلف (سید حسین بن حیدر کرکی) این اجازه را از روی خط مؤلف در ۲۰ جمادی الآخره ۱۰۰۹ق تحریر نموده و در زیر آن نوشته که مجاز (همدانی) این اجازه را در جمادی الاولی ۱۰۱۶ق لفظا به من اجازه داده است. (بحار: ۱۰۹/ ۱۰۱-۱۰۷).

آغاز: بسمله. الحمد لولیه ومستحقه، والصلاة علی أشرف أنبیائه وخلقه، وآله الائمة البررة، سالکی مناهجه وطرقه.

۳۸. اجازه دوریستی به مجد الدین ابو العلاء (۷۱ر)

گواهی قرائت و اجازه روایت کتاب ارشاد شیخ مفید که شیخ حسن بن حسین بن علی دوریستی پس از اتمام قرائت کتاب درکاشان در سال ۵۷۶ برای مجد الدین ابوالعلاء نوشته است. مجیز این کتاب را از سید مرتضی بن داعی بن قاسم حسینی و او از ابی عبدالله جعفر بن محمد دوریستی و او از مصنف کتاب (شیخ مفید) نقل می کند. این اجازه را کرکی از روی خط مجیز نوشته است. (بحار: ۱۰۷/۲۵).

آغاز: قرء علی الاجل العالم الاوحد مجد الدین بهاء الاسلام جمال العلماء أبو العلاء أدام الله توفیقه.

۳۹. خطبه اجازات (۷۱ر)

مسوده خطبه گواهی قرائت و اجازه به خط مؤلف؛

۴۰. اجازه شیخ علی عاملی به مؤلف (۷۱پ)

اجازه شیخ علی بن محمد بن مکی بن عیسی بن حسن بن عیسی عاملی به خط خودش به مؤلف (عزالدین سید حسین بن حیدر کرکی) در روز پنج شنبه ۱۸ محرم ۱۰۱۰ق. (بحار: ۱۰۹/۱۶۲-۱۶۴). که متن آن چنین است:

«بسم الله الرحمن الرحیم. الحمد لله أهل الكبرياء والكرم، وصلى الله على سيدنا محمد النبي وآله وسلم، وبعد فقد أمرني السيد الحسيب النسيب، العريق الأصيل الجليل النبيل، الحاوي محاسن الأخلاق والشيم، سلالة خير الخلق من بني آدم، سيدنا الأجل الأوحد، الكامل الأمجد الافضل المعتمد، شرف العترة النبوية جمال الأُسوة العلوية، والمترق بعلى همته عن حضيض التقليد، السامي بصحيح فكرته وسليم فطرته إلى الحالة التي ليس عليها مزيد مولانا السيد الكبير الاعظم عز الملة والدنيا والدين، الحسين ابن السيد السعيد المرحوم المغفور حيدر الكركي الحسيني أدام الله سبحانه تعالى إفضاله، وكثر في العلماء أمثاله، وأكمل له سعادة الدنيا بسعادة الآخرة، بمحمد وعترته الطاهرة».

(تصویر ش ۵)

۴۱. اجازة حسن بن شهید ثانی به سید نجم الدین (۷۲ر-۱۰۰پ)

اجازه مفصلی که شیخ حسن بن زین الدین عاملی صاحب معالم برای سید نجم الدین محمد بن محمد حسینی و دو پسر وی سید محمد و سید علی نگاشته است. به خط مؤلف (کرکی) در روز شنبه ۲۱ ذیحجه ۱۰۰۹ق، که پس از تحریر با نسخه اصل و با نسخه دیگری که بر مؤلف قرائت شده بود، مقابله و تصحیح کرده است. (بحار: ۱۰۹/۳-۷۹).

آغاز: الحمد لله رب العالمين حمد الشاكرين، وصلواته على سيّد الأوّلين والآخرين، محمّد المصطفى وعترته الطيّبين الطاهرين.

۴۲. اجازه ابن ابی جمهور احسائی به شرف الدین طالقانی (۱۰۱ر-۱۰۲ر)

اجازه شیخ محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی برای سید شرف الدین محمود بن علاء الدین بن جلال الدین طالقانی و در زیر آن تعلیقه‌ای که شیخ ربیع بن جمعه غروی عبادی جزائری (شاگرد ابن ابی جمهور احسائی) در چند سطر که در اوائل جمادی الاولی ۹۱۲ق نوشته است، هر دو به خط مؤلف (کرکی). (بحار: ۱۰۸/۱۳-۱۷).

آغاز: بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي جعل من جملة طرق المسلمين وهداية المؤمنين والوسيلة إلى حبل الله المتين.

۴۳. اجازة الشیخ علی بن هلال به ملك محمد (۱۰۲ر-۱۰۳ر)

اجازه شیخ علی بن هلال کرکی (علی بن منشار بن احمد بن محمد بن هلال) برای مولی ملك محمد بن سلطان حسین اصفهانی در ۱۸ شعبان ۹۳۴ق، مجیز خود از محقق کرکی علی

بن عبد العالی در نجف اشرف در شعبان ۹۳۴ اجازه نقل روایت دریافت نموده و بخشی از آن را به عین الفاظ در پایان اجازه خود درج نموده است، به خط مؤلف (کرکی) در روز شنبه ۷ رمضان ۱۰۱۱ق. (بحار: ۱۰۹/۸۰-۸۳).

آغاز: بسمله. الحمد لله المتعالی عن صفات المخلوقین، المنزّه عن نعوت الناعتین، المبرء مما لا یلیق بوحدانیته.

٤٤. حدیث مسلسل به جبن و جوز به روایت شیخ بهائی (۱۰۳ر)

یادداشتی از مؤلف مبنی بر اینکه شیخ بهایی در قریه‌ای در حوالی سمنان در روز پنج شنبه در اواخر ربیع الآخر ۱۰۱۰ق حدیث مسلسل به جبن و جوز را برای وی خوانده و خود شیخ برای وی لقمه‌ای گرفته است. همچنین بخشی از فصل زیادات از آخر احکام الموتی از کتاب تهذیب الاحکام شیخ طوسی را در سمنان به قرائت بعض الاخوان نزد شیخ بهایی شنیده است.

٤٥. احادیث قرائت شده بر شیخ بهائی مقابل ضریح امام رضا علیه‌السلام (۱۰۳ر-۱۰۳پ)

احادیثی که مؤلف در مشهد مقدس مقابل ضریح امام رضا علیه‌السلام بر شیخ بهایی در ماه رمضان ۱۰۱۱ خوانده است.

٤٦. اجازه سید حسین حسینی به ابوالمکارم بن شیخ بنیاد (۱۰۵ر)

اجازه نقل روایت و فتوا از سید حسین بن حسن حسینی برای ابوالمکارم بن شیخ بنیاد.

٤٧. دو فتوا در باره جهاد با کفار (۱۰٤پ)

دو سوال و جواب فتوایی فقهی به عربی درباره اینکه اگر کفار و اشرار بخواهند قلعه‌ای در بلاد مسلمانها بسازند آیا منع آنها واجب است یا نه؟ که فقیهی با امضای «ح س سلمه الله» حکم به وجوب منع آنها داده است.

٤٨. اجازه مولی حیدر تونی به جلال الدین محمود شاه (۱۰۵پ)

اجازه مولی حیدر بن منور بن حیدر تونی سبزواری برای جلال الدین محمود شاه بن جمال الدین حسین بن محمد حسنی در قصبه سابرواردر مدرسه جمال الدین در ۲۸ ذیقعده ۷۱۴ق بعد از اتمام قرائت شرائع الاسلام فی مسائل الحلال و الحرام، در نسخه حاضر آغاز این اجازه موجود نیست و مجیز (سبزواری) ذکر کرده که خود آن را از شمس الدین محمد بن اشرف... بی المعالی علوی حسینی روایت می‌کند.

٤٩. اجازه ابن ابی جمهور به شیخ محمد بن صالح (۱۰٤ر و ۱۰۷پ)

اجازه شیخ محمد بن علی بن ابی جمهور احسایی برای مولی محمد بن صالح غروی حلی در ۱۵ جمادی الاولی ۸۹۸ق در استر آباد در قریه قلفان؛ به خط مؤلف (کرکی) به نقل از خط مجیز. (بحار: ۱۰۸/۱۸).

آغاز: بسم الله الرحمن الرحیم، الحمد لله الذي أرشدنا بإرشاد الأذهان إلی معرفة أحکام الإیمان.

۵۰. اجازهٔ قطیفی به شیخ محمد ترکی (۱۰۸ر-۱۱۳ر)

اجازه شیخ ابراهیم بن سلیمان قطیفی برای مولی شمس الدین محمد بن ترکی غروی در نجف اشرف در ۱۶ محرم ۹۱۵ق؛ قطیفی در این اجازه تمامی اجازه فخر المحققین فرزند علامه حلی را درج نموده و آن را به مجاز (شمس الدین محمد بن ترکی) اجازه داده است. و به همین دلیل فهرستگار کتابخانه وزیری یزد این اجازه را اشتباهاً با عنوان اجازه فخر المحققین فرزند علامه حلی به شمس الدین محمد بن ترکی معرفی نموده که درست نیست. کاتب کرکی در ۱۳ جمادی الآخره ۱۰۱۲ق. (بحار: ۱۰۸/۸۹-۱۰۶).

آغاز: بسمله. الحمد لمن خلق العقل هادیا إلی النجاة من معاضل المشکلات.

۵۱. اجازهٔ قطیفی به شیخ منصور ترکی (۱۱۳ر)

اجازه شیخ ابراهیم بن سلیمان قطیفی به شیخ منصور بن شمس الدین محمد بن ترکی، که در زیر اجازه قبلی در چند سطر در ۲۲ جمادی الآخره ۹۲۳ق چند سطر نوشته و اجازه سابق را به وی نیز اجازه داده است؛ کاتب کرکی در همان تاریخ، که متن آن چنین است:

«یقول الفقیر إلی الله المنّان إبراهیم بن سلیمان إنّی قد أجزتُ مضمون ما حوته هذه الإجازة للشیخ الأجل الرکن الأظلل الحاوی من مکارم الأخلاق ما قسم النجوة یوم التلاق، الفاضل العالم العامل، الشیخ منصور ابن الشیخ الأجل شمس الدین محمّد ابن ترکي حسب ما أجزته لوالده، فهو أهل لذلك، وأوصیه بما أوصیت به نفسي ووالدي، وألتمس منه الدعاء في خلواته ودبر صلواته، فله مائة ضعفه إذا فعل حسب الخبر المشهور عن أهل بیت النبوة علیهم السلام وأستغفر الله العظیم لي وله وللمؤمنین والمؤمنات إنّه غفور رحیم». (بحار: ۱۰۸/۱۰۷).

۵۲. خطبه توحیدیه (۱۱۳پ)

خطبه‌ای در توحید باری تعالی، گویا از منشآت مؤلف (کرکی)، بدون تاریخ.

۵۳. اجازهٔ شیخ علی کرکی به عبد العلی استرابادی (۱۱۴ر-۱۱۶ر)

اجازه شیخ علی بن عبدالعالی کرکی برای جمال الدین عبدالعلی بن شیخ نورالدین احمد بن سعد الدین محمد استرابادی در نجف اشرف در ۲۶ رمضان ۹۲۹ق، به خط مؤلف (کرکی). (بحار: ۶۴/۱۰۸-۶۸)

آغاز: الحمد لله باریٔ النسم ومجزل القسم، ومفیض الجود والکرم، والصلاة والسلام علی النبي الأُمي المبعوث إلی العرب والعجم، المنعوت بأحاسن الصفات والشیم، محمد وآله الأطهار الأخیار مصابیح الظلم، وینابیع الحکم.

وبعد فإنّ الشیخ الأجل العالم العامل الفاضل الکامل: قدوة الفضلاء زبدة العلماء الأتقیاء الأخ في الله المرتضی في الاخوة، جمال الملّة والحقّ والدین، عبد العلی ابن المرحوم المبرور المتوّج المحبور الشیخ نورالدین أحمد بن بن المرحوم المتوّج سعد الدین محمد الإسترابادی أدام الله تعالی برکات علومه بین الأنام، ورفع قدره الشریف إلی أعلی مقام، بمحمّد وآله البررة الکرام.

۵۴. اجازه سید حسین بن حسن حسینی (۱۱۶ر-۱۱۶پ)

اجازه سید حسین بن حسن حسینی به مؤلف (سید حسین کرکی) در سال ۹۹۶ق، به خط مجاز.

۵۵. اجازه علامه حلی به تاج الدین محمود رازی (۱۱۷ر)

اجازه علامه حلی برای مولی تاج الدین محمود بن زین الدین محمد بن قاضی سدید الدین عبدالواحد رازی در اواخر ربیع الآخر ۷۰۹ق در سلطانیه، به خط کرکی که از روی خط علامه نوشته است. (بحار: ۱۴۲/۱۰۷).

آغاز: استخرت الله وأجزت للشیخ العالم الفقیه الکبیر الفاضل العلامة أفضل المتأخّرین ولسان المتقدّمین، مفخر العلماء قدوة الأفاضل، رئیس الأصحاب تاج الملّة والحقّ والدین، محمود بن المولی الامام السعید العلامة زین الدین محمد ابن المولی السعید القاضی سدید الدین عبد الواحد الرازي أدام الله تعالی إفضاله وأعز إقباله، وختم بالصالحات أعماله، وبلغه الله تعالی فی الدارین آماله.

۵۶. اجازهٔ صدرالدین دشتکی به سید علی یزدی (۱۱۷پ-۱۱۹ر)

اجازه امیر سید صدر الدین محمد بن غیاث الدین منصور دشتکی شیرازی حسینی مشهور به صدر واعظ برای سید

امیرعلی بن قاسم حسینی عریضی یزدی در قصبه طرشت از بلاد ری، که در اول نسخه‌ای از یک کتاب از تألیفات خود که آن را برای مجاز تحریر نموده بود نوشته است در دهه آخر جمادی الاول ۹۷۳ق در حالی که مجیز عازم مکه مکرمه برای حج تمتع بوده؛ به خط کرکی. (بحار: ۱۰۸/۱۲۴-۱۲۸).

آغاز: الحمد لعلی أعلی بکلمته کلمة الاسلام، والشکر لملی أملی علی عبده ماملأ به أرجاء الخافقین من الأوامر والزواجر والمواعظ والأمثال والعرو والاثار والأحکام، لطیف علی عباده بافضاله علیهم الأبصار والبصائر، وإرساله إلیهم الرسل بالنذر والبشائر.

۵۷. اجازة قطیفی به سید شریف تستری (۱۱۹ر-۱۲۱پ)

اجازه شیخ ابراهیم بن سلیمان قطیفی برای سید شریف بن نورالله بن محمد شاه حسینی تستری در ۱۱ جمادی الاولی ۹۴۴ق، به خط کرکی در ۱۵ جمادی الآخره ۱۰۱۷ق؛ (بحار: ۱۰۸/ ۱۱۶-۱۲۳).

آغاز: بسمله. یا من شرف السادة وجعلهم لنا شرفاً وقادةً، و أوجب لنا شکره علی إنعامه علینا بهم الزیادة، وأوصل إلینا بإرشادهم ما شرعه لنا من الدین والعبادة، وأصلح للمتمسك منّا بهم دینه ودنیاه ومعاده کما أوجب علیهم أن یتبعوا ملّة إبراهیم علی من به اصطفیت آدم ونوحاً وآل عمران وآل إبراهیم.

۵۸. اجازه فخر المحققین به شهید اول (۱۲۲ر)

اجازه فخر المحققین برای شهید اول در ۶ شوال ۷۵۶ق که در اول جزء اول ایضاح الفوائد فی شرح مشکلات القواعد نوشته و کرکی از روی خط وی نقل کرده است. (بحار: ۱۰۷/ ۱۷۷).

آغاز: قرأ عليّ مولانا الإمام العلاّمة الأعظم، أفضل علماء العالم، سید فضلاء بني آدم، مولآنا شمس الحقّ والدین، محمّد بن مكّي بن محمّد بن حامد - أدام الله أیّامه - من هذا الکتاب مشکلاته وحقّق وأفاد کثیرا من المسائل المشکلات بفکره الصائب وذهنه الثاقب، وقد أجزت له روایته عنّي وأجزت جمیع ما صنّفته وألّفته وقرأته ورویته

۵۹. اجازة شیخ علی بن عبد العالی به شیخ بابا جوزدانی (۱۲۲ر-۱۲۲پ)

اجازه شیخ علی بن عبد العالی برای شیخ بابا بن شیخ علی بن حبیب الله بن سلطان محمد جوزدانی در ۲۱ صفر ۹۲۸ق در نجف اشرف؛ به خط کرکی بدون تاریخ. (بحار: ۱۰۸/ ۵۸).

آغاز: الحمد لله کما هو أهله، والصلاة والسلام علی حبیبه محمد وآله الطاهرین. وبعد فان الشیخ الفاضل العالم العامل الکامل العلامة عمدة الفضلاء والنبلاء حاوی أنواع الفضائل، زین الملة والدین بابا شیخ علی ابن الشیخ الأجل العالم العامل الکامل کمال الملة والدین پیر حبیب الله ابن المرحوم المبرور سلطان محمد الجوزدانی بلغه الله من درجات الکمال أعلاها وأولاها من مراتب المجد صفایاها، وبلغه من آماله أقصی منتهاها، رحل إلی المشهد المقدس الغروی، علی مشرفه الصلاة والسلام لتحصیل العلوم الدینیة واکتساب حلیة الانتظام فی سلك العالمین بأعباء العلوم الشرعیة. فاختلط بهذا الکاتب الضعیف مدة من الزمان وبرهة من الأیام ظهر فیها جمیل أخلاقه وحسن مزایاه، ومزید فضله وکمال استعداده، وسمع علی کتاب إرشاد الأذهان إلی أحکام الایمان من أوله إلی آخره.

۶۰. اجازة شیخ علی بن عبدالعالی میسی به حسین استرابادی (۱۲۳ر-۱۲٤ر)

اجازه شیخ علی بن عبد العالی میسی برای شیخ عزالدین حسین بن شمس الدین محمد استرابادی، در ۱۱ شوال ۹۰۷ق، به خط مؤلف (کرکی) در شب ۲۲ ربیع الاول ۱۰۳۷ق. (بحار: ۱۰۸/ ۴۹).

آغاز: بسم الله الرحمن الرحیم. قراء عليّ المولی الکبیر والعالم النحریر وصدر دهره وفرید عصره الفقیه الکامل العامل الموصوف بالأوصاف العلیة والنفس القدسیة.

٦١. اجازه ابن ابی جمهور به شیخ محمد غروی (١٢٤پ-١٢٥ر)

اجازه محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی برای شیخ محمد بن صالح غروی حلی در ۱۵ جمادی الاولی ۸۹۸ق در استراباد در قریه قلفان؛ بدون نام کاتب و تاریخ کتابت.

مقالات

٦٢. اجازة قطیفی به شمس الدین محمد ترکی (١٢٥پ-١٢٨ر)

اجازه شیخ ابراهیم بن سلیمان قطیفی برای شمس الدین محمد بن حسن استرابادی در ۲۱ محرم ۹۲۰ق، به خط کرکی ۲۵ شعبان ۱۰۳۴ق، از روی خط مجیز. (بحار: ۱۰۸/۸۹-۱۰۶).

آغاز: الحمد لمن خلق العقل هادیاً إلی النجاة من معاضل المشکلاة، وجعله معصوماً من الخطأ والضلالات، فالمتبع له المنقاد لهدایته فائز برضوانه في الدارین.

٦٣. اجازه ابن أبي جمهور احسايي به سید محسن رضوی (١٢٨ر-١٢٨پ)

اجازه محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی برای سید محسن رضوی مشهدی در ۱۵ ذیعقده ۸۹۷ق در مشهد رضوی، به خط کرکی از روی خط مجیز در مشهد در ۴ شعبان ۱۰۱۰ق.

کرکی متذکر می‌شود که از شیخ نورالدین محمد نسابه اصفهانی و او از سید محمد مهدی و او از پدرش سید محسن رضوی (مجاز) و او از ابن ابی جمهور احسايي نقل روایت می‌کند. (بحار: ۱۰۸/۳-۶).

آغاز: الحمد لله الذي أنقذنا من حیرة الجهالة وضلالة الغوایة بما هدانا به من معالم طریقي الدرایة والروایة، وعلمنا بهما ما أرشدنا إلی نور الهدایة وسبیل الولایة.

٦٤. طریق شهید ثانی به صحیفه سجادیه (١٢٩ر)

طرق روایت صحیفه سجادیه از شهید ثانی که در ۷ شعبان ۹۳۰ق، در اول نسخه صحیفه سجادیه خود نوشته بود. به خط کرکی بدون تاریخ. (بحار: ۱۰۸/۱۳۳-۱۳۵)[1]

آغاز: «إني أرویه عن شیخنا الأجلّ الشیخ علی بن عبد العالي المیسي العاملي ـ أدام الله تعالی أیامه ـ بحق روایته عن شیخه الصالح المتقن شمس الدین محمد ابن محمد بن داود الشهیر بابن المؤن.

٦٥. اجازه شهید ثانی به تاج الدین جزائری (١٢٩پ-١٣٠ر)

اجازه شهید ثانی برای شیخ تاج الدین بن هلال جزایری در جمعه ۱۴ ذیحجه ۹۶۴ق، به خط کرکی در ۱۵ رمضان ۱۰۳۷ق که از روی نسخه‌ای که از روی نسخه شهید نوشته شده بود، نوشته است. (بحار: ۱۰۸/۱۴۳-۱۴۵).

آغاز: الحمد لله، وسلامه علی عباده الذین اصطفی، والصلاة علی نبیه محمّد وآله الخلفاء الشرفاء. وبعد فإنّ محكّ النفوس في قوّتها العلمیة والعملیة، من الغایة القصوی للغایة الإلهیة، والسبب الأعلی للسعادة الأبدیة والکرامة السرمدیة.

٦٦. اجازه بیاضی به ناصر بویهی (١٣٠پ-١٣٢ر)

اجازه علی بن محمد بن یونس بیاضی بقاعی برای شیخ ناصر بن ابراهیم بویهی احسائی در شب جمعه ۱۱ شعبان ۸۵۲ق، که در آن اجازه فخر الدین محمد بن حسن بن یوسف بن مطهر حلی به شیخ محسن بن مظاهر که در ذیحجه ۷۴۱ ق داده، تماما به عین الفاظش اجازه داده است. در فهرست وزیری این اجازه اشتباها به عنوان اجازه فخر الدین محمد بن حسن بن یوسف بن مطهر حلی به شیخ ناصر بن ابراهیم بویهی معرفی شده

۱. و به نقل از بحار: رسائل الشهید الثانی، ج ۲، ص ۱۱۸۰-۱۱۸۲.

است. به خط کرکی در ۷ ربیع الاول ۱۰۴۰ق. (بحار: ۲۲۱/۱۰۷-۲۲۵).

آغاز: الحمد لله الذي دلّ وجوب وجوده على اتّصافه بالكمالات، ودلّ غناؤ المستفاد من وجوبه على نفي المكونات.

۶۷. اجازه منظوم بیاضی به عزالدین حسن (۱۳۲ر)

اجازه منظومی که علی بن محمد بن یونس بیاضی بقاعی برای عزالدین حسن بن علی بن محمد، نوشته است. به خط کرکی در همان تاریخ.

آغاز:

و لقد أجزت لفاضل متورّع
كتبا لديه يزيد¨ في إعظامه

۶۸. اجازه علامه حلی به سید مهنّا (۱۳۲پ-۱۳۳ر)

اجازه علامه حلی برای سید مهنّا بن سنان علوی حسینی، به خط کرکی، که آن را از انجام ناتمام گزارده است. بدون تاریخ.

۶۹. اجازه فخر المحققین به سید مهنّا (۱۳۳ر)

اجازه فخرالدین محمد بن حسن بن مطهر حلی برای سید مهنا بن سنان علوی حسینی، به خط کرکی که فقط چند سطر اول آن را تحریر نموده، بدون تاریخ.

۷۰. اجازه ابن فهد حلی به ابو محمد حائری (۱۳۳ر)

اجازه شیخ احمد بن فهد حلی برای ابی محمد علی بن محمد بن حسین بن جعفر بن عزیز حائری برای روایت کتابش مهذب البارع فی شرح مختصر الشرائع، به خط حسین بن مظفر بن حسین بن حیدر کرکی (نوه مؤلف)، بدون تاریخ.

۷۱. اجازه شیخ بهائی به ملا حسن علی شوشتری (۱۳۴ر-۱۳۴پ)

اجازه شیخ بهائی به ملا حسن علی بن عبدالله شوشتری در ۱۰۳۰ق؛ به خط حسین بن مظفر بن حسین بن حیدر کرکی (نوه مؤلف)، بدون تاریخ.

آغاز: «بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين أما بعد حمد الله على نعمائه، والصلاة على سيد أنبيائه وأشرف أوليائه، فقد أجزت للولد الأعزّ الفاضل الزكي الذكي الألمعي، ذی الفطنة الوقادة، والفطرة السعادة (بحار: ۲۳/۱۰۷).

۷۲. حدیث من تزيّا بغیر زیه (۱۳۴پ)

حدیثِ «من تزيّا بغير زيه فقتل فلا قود و لا دية له» که کرکی از مولی تاج الدین حسن اصفهانی فلاورجانی به سند وی نقل و تحریر نموده است، بدون تاریخ.

۷۳. اجازه سید حسین حسینی به مؤلف (۱۳۵ر)

اجازه سید حسین بن حسن حسینی برای مؤلف (سید حسین کرکی) اواخر ربیع الاول ۹۹۶ق؛ به خط حسین بن مظفر بن حسین بن حیدر کرکی (نوه مؤلف)، بدون تاریخ، در این اجازه مجیز اربعین شهید اول را اجازه داده و در این صفحه، آخر اجازه آمده و اول اجازه در ص ۱۴۰/۲ آمده است.

۷۴. اجازه شیخ تاج الدین حسین صاعد به مؤلف (۱۳۵ر-۱۳۵پ)

اجازه شیخ تاج الدین حسین صاعد برای همو؛ به خط حسین بن مظفر بن حسین بن حیدر کرکی (نوه مؤلف)، بدون تاریخ.

۷۵. اجازه شیخ عبد العالی به مؤلف (۱۳۵پ و ۱۴۰پ)

اجازه عبد العالی بن علی بن عبد العالی برای مؤلف (سید حسین کرکی)، به خط حسین بن مظفر بن حسین بن حیدر کرکی (نوه مؤلف)، بدون تاریخ، در این اجازه مجیز اربعین شهید اول را اجازه داده است.

۷۶. اجازه به صفی الدین عیسی (۱۳۶ر)

خطبه اجازه یکی از اساتید به صفی الدین عیسی بن بهاء الدین.

۷۷. شجره سیادت کرکی (جامع کتاب) (۱۳۶پ)

نسبنامه سید حسین بن مظفر بن حسین کرکی (نوه مولف)

به خط خودش، که متن آن چنین است:

«حسين بن مظفّرعلي بن الحسين بن حيدربن حيدربن علي بن قمربن موسى بن علي بن الحسن بن عبدالله بن الحسين بن محمّد بن فخرالدين بن ثابت بن حازم بن جعفربن عبد الله بن أبومحمد بن علي بن عمر الأشرف بن الإمام زين العايدين علي بن الإمام أبيعبد الله الحسين بن أميرالمومنين علي بن أبي طالب عليهم الصلاة و السلام».

۷۸. اجازه میر داماد به کرکی (جامع کتاب) (۱۳۷ر–۱۳۸پ)

اجازه میر داماد برای مؤلف در ۱۰۳۸ق، به خط حسین بن مظفرعلی بن حسین بن حیدرکرکی (نوه مؤلف)، در ۱۰۷۲ق، علامه مجلسی در بحار الانوار گوید: که میرداماد این اجازه را در نسخه‌ای از الاستبصار نوشته است. (بحار: ۱۱۰/۳-۵).

آغاز: «بسم الله الرحمن الرحيم والاعتصام بالعزيز العليم. الحمد لله ربّ العالمين، حمداً حاماً ضاماً تاماً وراء ما يبلغه عقول الحامدين كفاء حقّ حمده، وحذاء عزّ كبريائه.

۷۹. اجازه شیخ بهائی به مؤلف (سید حسین کرکی) (۱۳۹ر–۱۳۹پ)

اجازه شیخ بهایی برای مؤلف (کرکی)، در دهه اول جمادی ۱۰۰۲ق در اصفهان؛ به خط نوه مؤلف در سال ۱۰۸۱ق؛

۸۰. اجازه دیگری از شیخ بهائی به مؤلف (سید حسین کرکی) (۱۳۹پ–۱٤۰پ)

اجازه دیگر از شیخ بهایی برای همو (مولف) در شعبان ۹۸۹ق؛ به خط نوه مؤلف بدون تاریخ؛

۸۱. اجازه شیخ عبد العالی به مؤلف (سید حسین کرکی) (۱٤۰پ)

اجازه دیگری از عبد العالی بن علی بن عبد العالی برای مؤلف (سید حسین کرکی)، بدون تاریخ، به خط حسین بن مظفر بن حسین بن حیدر کرکی (نوه مؤلف)، بدون تاریخ، در این اجازه مجیز اربعین شهید اول را اجازه داده است.

۸۲. اجازه شیخ بهائی به فرزندان مؤلف (سید حسین کرکی) (۱٤۱/۱)

اجازه شیخ بهایی برای سه فرزند سید حسین بن حیدر کرکی عاملی (سید مظفر علی و سید حسن علی و سید حیدر علی) در ۱۴ شوال ۱۰۱۴ق؛ به خط نوه مؤلف.

۸۳. مسوده اجازه (۱٤۱پ–۱٤٤پ)

مسوداتی است از جملات دعائی که بعد از نامهای دانشمندان که معمولاً در اجازات استفاده می‌شده است. بعد از آن چند خطبه در توحید و موعظه‌ای به عربی، آمده است. به خط مؤلف (کرکی).

۸٤. نسخه معجون و سلامیه (۱٤٥پ)

نسخه معجون و ده سلامیه کوتاه نیم سطری، به خط مولف.

۸٥. خطبه توحیدیه (۱٤٦ر)

خطبه توحیدیه کوتاه، به خط مؤلف (کرکی).

۸٦. شعری از مولانا زین الدین اصفهانی (۱٤٦پ)

شعری از مولانا زین الدین اصفهانی در شمارش مقولات عشر فلسفی به فارسی و ایضا شعری به فارسی از ابن سینا در شمارش مقولات عشر. بعد از آن یك رباعی به فارسی در شمارش مقولات عشر و پس از آن یك بیت به عربی در شمارش مقولات عشر، به خط مؤلف (کرکی).

۸۷. فوائد متفرقه از شیخ بهائی (۱٤۷ر–۱٤۸ر)

فوائد متفرقه از شیخ بهایی با عنوان «هذه فوائد متفرقه لشيخنا البهايي دام بهاؤه»، بخش اول آن تعلیقه شیخ بهایی بر رساله قبله مولی افضل قائنی است، به خط مؤلف (کرکی)؛

۸۸. تعلیقه بر مطول (۱٤۸پ)
فوائد لشیخنا الشیخ عبد الصمد سلمه الله تعالی علی المطول وغیره، به خط مؤلف (کرکی).

۸۹. حاشیه اربعین شیخ بهائی (۱٤۹پ-۱۵۷پ و ۱٦۱پ-۱٦۲ر)
حواشی شیخ عبد الصمد بر اربعین برادرش شیخ بهایی با عنوان «ومن فوائد لشیخنا الشیخ عبد الصمد سلمه الله تعالی فیما کتبه وعلّقه علی شرح اربعین حدیثاً التی الفها شیخنا الشیخ بهاء الدین محمد حفظه الله»، به خط مؤلف (کرکی).

۹۰. اجازه قطیفی به خلیفه شاه محمود (۱۵۸ر-۱٦۱ر)
استنساخ دیگری از اجازه (ش ۳۶) است.

۹۱. طرق روایی مؤلف (۱٦۲پ-۱٦۳ر)
طرق روایتی مؤلف و مشایخ روایی وی (کرکی) که خودش مرقوم نموده است. (بحار: ۱۰۹/ ۱۷۴-۱۷۶).

۹۲. اجازه شیخ عبد الصمد به مؤلف (۱٦۳پ)
یادداشتی از مؤلف مبنی بر اجازه دادن شیخ عبد الصمد (برادر شیخ بهایی) به وی در ۱۴ محرم ۱۰۱۲ق در هرات.

۹۳. اجازه ابن جمهور احسایی به سید محسن رضوی (۱٦٤ر-۱٦۵پ)
همان اجازه ش ۴/۶۳ (اجازه محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی برای سید محسن رضوی مشهدی در ۱۵ ذیعقده ۸۹۷ق در مشهد رضوی)، که کرکی دوباره از روی خط مجیز، تحریر نموده است.

۹٤. طرق روایی ابن ابی جمهور احسایی (۱٦٦ر-۱٦۹پ)
استنساخ دوباره مطالب ش ۱۷ (صفحه ۳۹/۱-۴۰/۲) است، که در آن فصل اول از مقدمه کتاب عوالی اللئالی ابن ابی جمهور (شامل هفت طریق روایی ابن ابی جمهور احسایی) را تحریر نموده است.

٤/۹۵. اجازة قطیفی به شیخ محمد ترکی (۱٦۹پ-۱۷۸پ)
استنساخ دیگری است از اجازه ش ۵۰ (اجازه شیخ ابراهیم بن سلیمان قطیفی برای مولی شمس الدین محمد بن ترکی غروی در نجف اشرف در ۱۶ محرم ۹۱۵ق)، به خط مؤلف (کرکی) در ۱۳ ربیع الاول ۱۰۱۱ق از روی خط مجیز در مشهد رضوی.

۹٦. تعلیقه بر کافی (۱۷۹ر-۱۸۱ر)
مطالبی که مؤلف (سید حسین کرکی) در اثناء تدریس کافی از درس شیخ بهایی یادداشت نموده است.

۹۷. اجازه شهید ثانی به تاج الدین جزائری (۱۸۱پ)
استنساخ دیگری است از اجازه ش ۶۵ (اجازه شهید ثانی برای شیخ تاج الدین بن هلال جزایری در جمعه ۱۴ ذیحجه ۹۶۴ق)، به خط کرکی، بدون تاریخ کتابت.

۹۸. مطالب متفرقه (۱۸۲ر)

۹۹. طریق شهید ثانی به صحیفه سجادیه (۱۸۲پ)
استنساخ دیگری است از طریق شهید ثانی به صحیفه سجادیه، که در ش ۶۴ ذکر گردید.. به خط مؤلف (کرکی)، بدون تاریخ کتابت.

۱۰۰. مطالب متفرقه و پایان کتاب (۱۸۳ر)

تصویر ش ۱: اجازه شیخ بهایی به مؤلف به خط شیخ بهائی

تصویر ش ۲: صفحه اول اجازه شهید ثانی به پدر شیخ بهایی به خط سید حسین کرکی

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي اوضح للانام سبل الاكرام وجعل الرواية ذريعة الى درك الاحكام وافضل الصلوة واتم السلام على سيدنا محمد الداعي الى دار السلام وعلى آله الكرام اعلام الانام واصحابه العظام
وبعد فان العبد الضعيف المفتقر الى عفو الله تعالى زين الدين علي بن احمد الحاجة الدين صالح بن مشرف العاملي اوزعه الله تعالى شكر نعمته وتولاه بفضله ورحمته
يقول انه قد تطابق شاهد العقل وهو الذي لا يبدل وشاهد الشرع وهو المزكى المعدل على ان ارجح المطالب وانجح المكاسب هو العلم الذي يمتاز الانسان به عن ذوي الجهالات ويضاهي به ملائكة السموات ويستحق به رفيع الدرجات وان اشرف انواع العلم العلم بالله سبحانه وما يلحقه من الكمال ومعرفة سفرائه وما يتبعه من تفاصيل الاحوال وهو المعبر عنه بعلم الكلام على ما يوجب الاسلام ثم معرفة كتابه الكريم وشرعه القويم الماخوذ عن سيد المرسلين وعترته الاكرمين صلوات الله تعالى وسلامه عليهم اجمعين وما يتوقف عليه من العلوم العقلية والادبية وتلك العلوم الاسلامية التي قد استقرت عليها حكمة الملك الجليل وامن ان يعتريها تغير او تبديل وقد نصب الله سبحانه عليها دليلا لا يعدل عنه وبابا لا يؤتى الا منه وكان من النعمة على ما ارشد اليه نقل الاخبار عن سفرائه حسب ما دل عليه وكان السلف رضوان الله تعالى عليهم همهم ابدا رعاية الاخبار بالهمم العالية والفطن الصافية تارة بالحفظ لما يروونه والفروع ما يسلونه ويدونونه واخرى بالتصنيف والاقراء والرواية على اكمل وجوه الرعاية ثم درست عوائد النفوس وطمست فوائد النفوس ودمست معالم الرعية كانه في اكثر الجهات وصارت الاحكام المصطفوية في حيز الشتات وبقي الامر يدري انسان لهذا الزمان مثلا كمعناه ولا يعرف من رواه كان لم يكن من العجون

بيا

مقالات

تصویر ش ۳: صفحه اول اجازه عماد الدین به خط حاجی محمود طبسی، سال ۱۰۰۲ق

بسم الله الرحمن الرحيم وعليك اتكالي يا حكيم الحمد لله الذي هدانا الصراط المستقيم وبعث لنا محمدا
صلى الله عليه وآله للارشاد والتعليم وانزل اليه كتابا معجزا وتبيانا للدين المبين ونصب ائمة لبيان ما فيه لا يفترقان
الى يوم الدين منهم بدا سبل الدراية واليهم ينتهي طرق الرواية و [illegible] فان الامير الكبير الاجل النجل سيد
الانبياء عليه وآله صلوات الله تعالى وسليل اكرم الاوصياء عليه سلام الله جل وعلا معدن العلم والفضل
والتقى الحسيب النسيب الوحيد الفريد التقي النقي السمي عماد الدين علي بن المبرور المغفور السيد هاشم كساه
الله تعالى حلل الرحمة اللهم ايده في كل ما نواه وسهل سبيله الى كل ما يبغي استجاز من الفقير الحقير الكسير وكان
السعي في اسعاف حاجته فرضا فتقدمت بما كان عندي لديه وليس المرء الا ما يقدر عليه والله المستعان
وعليه التكلان واجزت له ادام الله تعالى ايامه وآتاه مأموله ومرامه لفظا وكتابة صريحا لا كناية
ان يروي عني جميع ما يجوز لي وعني روايته اذا تحقق عنده اذني وروايتي وهو كل ما رواه والّفه
الشيخ الاجل الاكمل المحقق المدقق فقيه اهل البيت في دهره ومنقح الامامية في عصره الشيخ نور الدين علي بن
علي بن الحسين بن عبد العالي الشامي الكركي قدس الله تعالى روحه ونور ضريحه وكل ما رواه وصنفه الشيخ
السعيد والفقيه النبيه الشهيد اسوة اهل التحقيق وقدوة ذوي التدقيق الشيخ زين الدين بن احمد شهر
بابن الحجة قدس الله تعالى نفسه وطهر رمسه فاني اروي جميع مرويات الاول ومؤلفاته عن الشيخ العالم
الفاضل العابد الزاهد ظهير الدين ابي اسحق ابراهيم ابن الشيخ التقي النقي الاوحد استاد العلماء في زمانه و
شيخ الفقهاء في اوانه علي بن عبد العالي الميسي نور الله تعالى مرقدهم وجعل اعلى غرف الجنان مسندهم وعن
الشيخ الفاضل الكامل الصالح العالم جمال الدين احمد الشهير بابن الحاج جمع الله تعالى بينه وبين نبيه والائمة
صلوات الله تعالى عليهم وبما يرويانه عنه طاب ثراه واروي جميع مرويات الثاني ومصنفاته قدس الله
تعالى نفسه وطهر رمسه عنه بلا واسطة وعنه عن عمدة العلماء الصالحين وزبدة الفقهاء المتقين الشيخ

تصویر ش ۴: تصویر صفحه اول و دوم اجازه بسطامی به خط خودش

هو

الحمد لله الذي أسلكنا سبيل الهدى ووفقنا للتمييز بين طرق الصواب والخطأ

والصلوة والسلام على محمد المصطفى وآله وعترته مصابيح الدجى

وبعد فقد طلب مني السيد الأجل الأفضل الأورع زيده الله

سيد المرسلين خلاصة أحفاد خير النبيين السيد حسين ابن السيد حيدر

الكركي أبقاه الله تعالى ووفقه لمرضاته اجازة رواية ما صح لي

روايته من الأحاديث المروية عن النبي صلى الله عليه وآله والأئمة

المعصومين التي جمعها أصحابنا رضوان الله عليهم في الكتب المعتبرة بالطرق المذكورة

فاستخرت الله تعالى وأجزت له طاب مرامه روايته وكتابته ورواية ما يرويه

عن الكل لا سيما عن الفقيه الجليل النبيل الشهيد الثاني تغمده الله بغفرانه

مولانا عبد الله بن محمود الشوشتري وعن السيد الأجل الأفقه الأورع

أسكنه الله أعلى غرف جنانه الحسين بن عبد الصمد الحارثي وغيرهما من العلماء

الموثوق بهم بالطرق المخطوطة عند المشار إليه بخط المفضل العلامة الفقيه

للكتب المعمول بها في الحديث لا سيما الأصول الأربعة المشهورة والكافي

ومن لا يحضره الفقيه وكذلك أجزت له رواية مصنفات العبد الفقير

كتاب معالم الدين في الفقه وكتاب الإنصاف

تصویر ش ۵: دستخط شیخ علی عاملی و اجازه به مؤلف

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله اهل الكبرياء والكرم وصلى الله على سيدنا محمد النبي وآله وسلم وبعد
فقد امرني السيد الحسيب النسيب العريق الاصيل الجليل النبيل الحاوي لمحاسن
الاخلاق والشيم سلالة الخير الحلو من بني آدم سيدنا العلامة الكامل الامجد الافضل
المعتمد شرف العترة النبوية جمال الاسرة العلوية المترقي بعلو همته عن حضيض التقليد
الناظر بصحيح فكرته وسليم فطرته الى الحالة التي ليس على مثلها من مزيد مولانا السيد الاكبر
الاعظم عز الملة والدنيا والدين الحسين ابن السيد السعيد المرحوم المغفور حسن الكركي
الحسيني ادام الله تعالى افضاله وكثر في العلماء امثاله واكمل له سعادة الدنيا وسعادة الآخرة
بمحمد وعترته الطاهرة ان اجيز له ما صح لي روايته من اخبار المعصومين والمعصومين عن الرجوع الى امثالي
هذا الامر الخطير لانه لما كان واجب اجابته بمنزلة الكعبة فالتلبية بالسمع والطاعة لانه في اللازم
لكونه من الاستطاعة ولعرفت له ادام الله ايامه واعلى في الدارين مقامه ان يروي عني كل ما يجوز لي
روايته عني عن الشيخ العلامة الاعظم جمال الملة والحق والدين ابي منصور الحسن مصنف المعالم التي اهلها في باطن الورقة
بطرقه المتصلة منها ادام الله ايامه وعن السيد الجليل الامجد شمس الملة والدين محمد ابن ابي الحسن الحسيني الموسوي قدس الله روحه
بطرق المعالم المذكورة لاشتراكهما فيها وعني عن ابي عن ابيه عن الشيخ ابراهيم الميسي عن ابيه الشيخ علي بطرقه
وعني عن ابي عن ابيه عن الشيخ احمد محمد جابر بطرقه وعني عن ابي عن جدي لامي الشيخ الاعظم محيي الدين
الميسي عن الشيخ علي عبد العالي الميسي بطرقه وعني عن ابي عن ابن العابد الزاهد عبد الحميد الكركي عن الشهيد الثاني
لكن الاعمر لي الآن صورة المعالم من عموم او خصوص فلم اورد ذلك كله ولكن العبد الجاني على عبد الدين
محمد سبط علي بن حسن العاملي شامه وقد تحرر في الخمس باقين من عشر محرم الحرام عام عشرة وبعد الالف